Articol I. Fanfara municipală

Secţiune 1.01 de Ovidiu Bufnilă

Eliodor Barazol se întoarse spre fereastră. Spuse:

— Ploua.

Aghiman Cazabran se întoarse și el spre fereastră.

— Ninge.

Vabral Hornicular se întoarse spre fereastră. Strigă:

— Dogorește soarele!

Și Miriadam Pararăm se întoarse spre fereastră, surâse și spuse că suflă vântul turbat.

Dar, în sfârșit, trecu fanfara municipală și-i puse pe jeratic, le dădu fiori. Răcniră de-a valma:

— E tambur-majorul din Berlin!

— Conţopistul?!

— Conspiratorul, vezi bine!

— Membru de partid, desigur!

— E toboșarul din Kaliga!

— Paranormalul?

— Spionul roșu!

— E și trombonistul din Mokasili!

— Conspirator și el!

— E și trompetistul din Beauburg!

— Cârnăţarul?!

— Violatorul, domnule dragă.

Trecea fanfara municipală să-l întâmpine pe american.

Avionul prezidenţial tocmai survola.

Îl însoţeau avioane de vânătoare periculoase. Mulţimea ovaţiona. Oficialii își aranjau cravata şi-şi lustruiau bombeul de manșeta pantalonilor. Când dogorea, când ploua, când ningea.

America! America! Și niște copilii și niște babete și niște pasionaţi agitau steguleţe, aruncau trandafiri. Un homosexual leșina. Mulţimea se aruncă înainte, să ocupe scările, gările, ministerele.

La revoluţiune! Și niște funcţionari își dădură obștescul sfârșit. Dar fanfara municipală trecu mai departe, dincolo de aerogară. Sigur că niște poliţiști se luară după fanfaragii. Unde vă duceţi, stimabililor, vine avionul prezidenţial, aţi încălcat protocolul. Chestii dintr-astea foarte serioase. Ca și când patria ar fi fost în pericol. Și cum cobora avionul i se zăriră însemnele. Că n-ar fi fost americanul. Poate un

cântăreţ de hip-hop.

Poate chiar Gagarin. Poate Târfa Universală sosită să le spună ce și cum despre revoluţia sexuală. Și tambur-majorul scoase o mitralieră de sub pulpana hainei și, foc automat.

Avionul atinse betonul încins. Pierdu un motor. Se răsuci pe dreapta. Conflict internaţional. Bomba atomică gata, gata să cadă peste bietul orășel. Câteva zeci de morţi și răniţi și foarte multă televiziune. Și declaraţii și martori. Și toate se înroșiră instantaneu. În World Net se zvoni că ar fi vorba de un platou de filmare. Ca fanfara municipală era un scenariu, de fapt. Ca din avioanele de luptă se cernea ninsoarea și ploaia și dogoarea după metode știinţifice. Ca armata făcea un experiment de proporţii pentru a întări capacitatea de apărare a patriei. Că erau manechine corpurile carbonizate și ca avionul prezidenţial ar fi fost de mucava, iar căștile poliţiștilor din zahăr candel.

— Cum altfel? întreba Eliodor Barazol ieșind din World Net și lăsând în urma lui un virus.

— Cam așa ceva, spuse Aghiman Cazabran ieșind și el din World Net și lăsând în urmă un virus ogival.

— Dar ce credeau? murmură Vabral Hornicular ieșind la rându-i din World Net și lăsând în urmă un virus bicefal.

Și Miriadam Pararăm îi împușcă în cap. Dădu foc punctului logistic. Coborî în stradă. Se întâlni cu tambur-majorul din Berlin și porni alături de el. Opriră la o staţie de benzină să facă plinul. Spre miezul nopţii se îmbarcară pe submarinul atomic care patrula în apele golfului.

Căpitanul submarinului își aprinse un trabuc și, prin metode știinţifice, proceda la punerea în aplicare a punctului doi din monstruosul plan de cucerire a lumii. Delfinii și balenele și caracatiţele virtuale se răspândiră în Oceanul Planetar pregătind schimbarea rasei umane.